

[Poulsgard]

næsten til den lyse morgen. Så sov vi i en god seng – det er 1. kl. hoteller, vi har i dette land. Vi lå lunt og godt. Vi stod op torsdag morgen og startede med en dejlig frokost; så snakkede vi hyggeligt 2–3 timer om biblioteksvæsenet, og vi fik en dejlig frokost igen, og så kunne vi rejse hjem på 1. kl. igen. Det siger jeg tak for.

Nu er Danmarks Biblioteksforening faktisk en, hvad skal vi sige, afdeling af Kommunernes Landsforening, og vi havde da også Vejles borgmester, Karl Johan Mortensen, som er formand for Biblioteksforeningen, med.

Sammen med kulturministeren rettede man en indtrængende appel til disse kommunalpolitikere, folketingspolitikere, og hvem der nu ellers var inviteret med: nu skal I sørge for, at vi får verdens bedste bibliotekslov gjort endnu bedre. Da man er hyggelig og venlig i dette land, er der da ingen, der taler værtsparret imod, det kunne man da ikke drømme om. Der var én eneste mand i denne forsamling, der gik op og talte værtsparret lidt imod. Han sagde pænt tak for mad, men så sagde han dem også nogle sandheder.

Vi fik hørt direktøren for bibliotekstilsynet, Lindbo-Larsen, sige i sin beretning, at han beklagede, at vi kun har fået bygget 28.000 m² biblioteker sidste år. Det havde været betydelig bedre, hvis man kunne have sagt, at vi havde fået bygget 100.000 m² erhvervsareal og vi så havde skåret ned på bibliotekerne. Og så skal man også her i dag høre formanden for folketingets kulturudvalg, fru Ingerlise Koefoed, sige: alt for få penge. Ja, det er i sandhed rigtigt, når man siger, at SF vil have smør på begge sider af brødet, det får vi demonstreret gang på gang. Verdens bedste bibliotekslov! Vi er derhenne nu, hvor det koster 14 kr. pr. udlån. Hvor meget mere vil man have? Vi er derhenne nu, at vi bruger 1,4 mia kr. på biblioteksvæsenet, og det er alt for lidt, alt for lidt.

Som jeg sagde på Hotel Nyborg Strand, er der to verdener: der er den forkælede biblioteksverden og politikerverden og hvad der er, der kan tage fri de to bedste arbejdsdage i ugen, onsdag og torsdag, og kan sidde og hygge sig på Hotel Nyborg Strand, og så er der en anden verden. Det er de landmænd og andre, der slås for deres eksistens, der slås for at overleve, fordi man har lagt alt for høje skatter, alt for høje afgifter på herinde i

dette folketing. Og i den situation, hvor vi pantsætter kommende slægter med 7 mill. kr. i timen, kommer man og siger: vi skal have endnu flere penge til biblioteksvæsenet. Det er simpelt hen rystende.

En ting kan man da glæde sig over: man kan sige tak til nogle herinde i dag. Fru Eva Møller var absolut en taler, det var værd at høre på. Det er endnu ikke alle, der er fuldstændig bindegale.

Fru minister! I en kommune, hvor man har 70.000 udlån, vedrører 33.000 udlån plader. Er det virkelig nødvendigt, at vi skal have den slags ting ud? Og hvor er de skønne ord om kommunal selvbestemmelse? Nej, når kommunerne ikke vil, som vi vil – og »vi«, det er kulturministeren specielt – så skal vi tvinge de kommuner.

Ministeren holdt en fremragende tale på Nyborg Strand, set ud fra hendes forudsætninger. Nu vil jeg prøve at appellere indtrængende til ministeren. Jeg vil appellere til ministeren om at høre en lille smule efter, hvad Thorkild Simonsen, formand for Kommunernes Landsforening, siger. Hvad er det vi kan læse i aviserne at Thorkild Simonsen siger? Han siger: nu er skattetrykket blevet så stort, at vi ikke kan tåle mere. 30 pct. i en almindelig kommune, vi kan ikke tåle mere. Alligevel kommer man og vil tvinge dette ned over hovedet på folk. 14 kr. pr. bogudlån koster det nu.

Der blev også på Hotel Nyborg Strand diskuteret det flotte kulturpalads, man har fået bygget i Holstebro, og det blev trukket frem, som om det var noget fuldstændig enestående. Ja, det er da nok enestående i flodhed. Vi har en omfartsvej, der går lige omkring Holstebro. Hvis vi siger, at her er midtpunktet, her har vi en lyskurv, skal man kun køre eller gå 10 minutter, så er man nede ved centralbiblioteket. Lige på den anden side af denne lyskurv holder der en bogbus 2 gange om ugen. Der er altså 10 minutter til centralbiblioteket, alligevel holder bogbussen dér, ja, chaufføren i den bogbus kan sidde og synge: »Hele ugen alene«, for der kommer i hvert fald ingen kunder dér. Det er simpelt hen – ja, jeg kan ikke finde ord for at udtrykke, hvad man mener om det.

Og nu kan vi i lovforslaget så se, at vi skal have endnu mere biblioteksbetjening, vi skal have endnu kortere vej til vore biblioteker, og man skal tage endnu flere aktiviteter ind.